

KONTROLA OXIDACE V MODERNÍM PIVOVARU

JEROEN VANDENBUSSCHE¹⁾, LUBOR MOJDL^{2),1)} Meura S. A. Chaussée d'Antoing, Belgie,²⁾ zastoupení firmy Meura S.A. v České republice

1 ÚVOD

V posledním desetiletí několik pivovarů v nevídaném měřítku zvýšilo svůj podíl na světové výrobě piva. Tak vznikla situace, kdy pouze deset největších pivovarů produkuje až polovinu celého světového výstavu piva. V souladu s tímto trendem se vyrábějí piva s velmi dlouhou dobou trvanlivosti – téměř všechny větší pivovary v současné době zaručují trvanlivost svých výrobků po dobu nejméně osmi až dvanácti měsíců. Pro zaručení požadované doby koloidní stability piva je nutno věnovat velkou pozornost používané lahvárenské technice, stejně jako výrobě piva.

Téměř všichni sládci zastávají všeobecnou zásadu, že stárnutí piva má nepríznivý vliv na jeho kvalitu. Pokud pivo začne mít lepenkovou (oxidacní) chuť, nebo dostává nějakou jinou nežádoucí příchut, je to pro každého výrobce důvod k znepokojení. Neplatí to však vždy zcela absolutně, neboť v některých zemích může být určitá nezvyklá chuť považována za charakteristickou pro daný typ piva.

Autori tohoto článku vycházeli z předpokladu, že jakákoliv změna chuti piva po jeho stočení do lahve a případné teplé úpravě je nepřijatelná. V článku je popsán technologický postup pro snížení stupně oxidace piva, který byl vyvinut na pracovišti Meura Technologies, patřící do belgického koncernu Meura a.s.

2 PROBLÉMY OXIDACE

Chuť piva se během skladování mění. Tato změna je vyvolána chemickými reakcemi, jejichž rychlosť závisí zejména na teplotě (podle [1] znamená zvýšení teploty o 10 °C dvojnásobnou rychlosť chemické reakce), dále na přítomnosti kyslíku a UV světla a na pohybu. Změna chuti piva probíhá různými chemickými mechanismy. V posledních desetiletích byla provedena řada vědeckých prací za účelem zkoumání složení všech sloučenin piva, avšak stále zbývá vykonat hodně úsilí, aby bylo možno popsat všechny chemické reakce a jejich cesty při tvorbě sloučenin, které negativně ovlivňují chuť piva a způsobují jeho stárnutí. Tvorba

těchto sloučenin a/nebo jejich prekurzorů začíná již ve varně.

Zvýšení obsahu kyslíku během výroby mladiny se přímo projevuje v nárůstu enzymatických a neenzymatických oxidací sloučenin ve rmutu.

Hlavní oxidační reakce:

- oxidace S-H skupin v proteinech a polypeptidech, což prodlužuje dobu szezování,
- oxidace polyfenolů,
- oxidace sladových reduktonů, což zvyšuje barvu sladiny a snižuje redukční sílu mladiny,
- oxidace nenasycených mastných kyselin, která má za následek zhoršení chuťové stability a stárnutí piva.

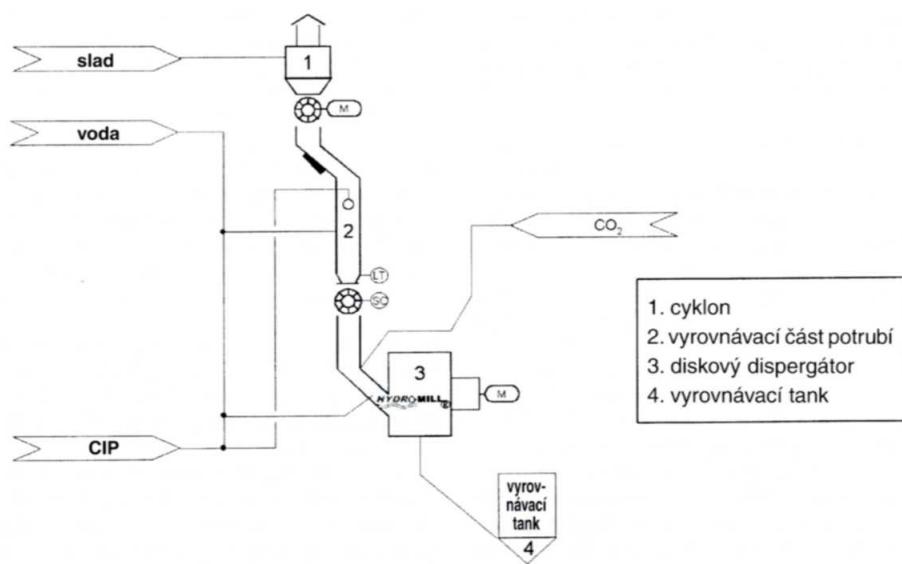
Pozornost přitahují karbonylové sloučeniny, které nejvíce odpovídají za senzorickou nestabilitu. Ze všech karbonylových sloučenin je uváděn zejména *trans*-2-nonenal jako nejčastější původce lepenkové chuti piva. Tento nežádoucí jev je způsoben tím, že obsah *trans*-2-nonenalu (tzv. nonenalový potenciál) ve sledovaném pivu překračuje prahovou hodnotu (přibližně 0,1 ppb)

a jeho koncentrace se v průběhu stárnutí piva dále zvyšuje. Je pravděpodobné, že *trans*-2-nonenal je pouze jednou z přibuzných skupin sloučenin, které způsobují tuto příchut. Oxidace lipidů rovněž způsobuje tvorbu *trans*-2-nonenal. Linolová kyselina je oxidována na hydroperoxydy, transformuje se na trihydroxykyseliny a rozkládá se na senzoricky aktivní *trans*-2-nonenal. Nejvíce mastných kyselin v mladině pochází ze sladu, malá část může přecházet ze surogátu nebo ze chmele. Sladovaný ječmen může obsahovat až 8 % lipidů v sušině, avšak jejich převážná část odchází v mlátu a horkých kalech [11].

Při tvorbě cizí vůně a chuti je pravděpodobně působení lipoxygenasy (LOX) důležitější než autooxidace. Reakce za účasti lipoxygenasy probíhají během výroby sladiny a vyžadují přítomnost kyslíku a dalších substrátů, jako např. kyseliny linolové. Ideální teplota je 62 °C a hodnota pH vyšší než 5,3. Kobayashi et al. [2] zjistili, že produkce hydroperoxidů vzrůstá spolu s aktivitou LOX ve sladu během rmutování. Několik studií prokázalo vysoký stupeň korelace mezi nonenalovým potenciálem a *trans*-2-nonenalem, vznikajícím v pivu během přirozeného stárnutí. *Trans*-2-nonenal není prokazatelný během přípravy mladin. Předpokládá se, že se během tohoto procesu vytvářejí pouze jeho prekurzory a *trans*-2-nonenal je pak chráněn vazbou s aminokyselinami a bílkovinami před utilizací kvasnicemi během kvašení [3].

Liegeois et al. [3] zjistili vyšší nonenalový potenciál, docházelo-li k oxidaci během rmutování (vyšší aktivita LOX), nebo když mladina neměla dostatečný lom (nepatrné zvýšení nonenalového potenciálu). Tyto výzkumy rovněž uvádějí, že nonenalový potenciál způsobuje chutové změny piva, což potvrzuje předpokládanou skutečnost, že chutová stabilita piva má původ již v oxidaci sladiny a přispívá k němu i stáčení (tab. 1).

Pro sládka je sice zajímavé být infor-

Obr. 1 Schéma zařízení Hydromill

mován o nejnovějších výsledcích výzkumu, prováděného za účelem poznat lépe proces v pivovaru, ale je pro něho možná důležitější se dozvědět, že dodavatelé strojního zařízení jsou též schopni vývoje nových výrobních technologií, které mohou být snadno použity při výrobě piva a jejichž aplikace přispívá ke zvýšení kvality hotového výrobku.

3 KONTROLA OXIDACE MLADINY BĚHEM JEJÍ VÝROBY

3.1 Hydromill

Na posledním kongresu EBC v Cannes prezentovali Biche et al. ze společnosti Meura své poznatky z provozu poloprovozního zařízení Hydromill, které představuje novou generaci šrotovníků [5]. Toto zařízení bylo konstruováno se zřetelem na splnění dvou hlavních cílů:

- **lepší kvalita**, dosažená mletím sladu bez přístupu kyslíku pod vodou,
- **lepší produktivita**, dosažená lepší výtěžnosti. Autoři vycházeli z předpokladu, že výtěžek laboratoř – varna

bude vyšší nebo alespoň stejný. Tento předpoklad je rovněž dán vyšším počtem várk, předpokládá se až dvacet várk za 24 hodin [5].

Na základě vyhodnocení výsledků z poloprovozního zařízení bylo vyprojektováno provozní zařízení, které rovněž pracuje na principu mletí sladu pod vodou. Jedno menší provozní zařízení bylo dodáno do pivovaru Jordan, větší zařízení pod obchodní značkou Hydromill® bylo instalováno do pivovaru Centralcer v portugalském městě Vialonga. Podrobný popis tohoto zařízení spolu s dosaženými výsledky byl prezentován na konferenci v Louvair-la-neuve v září roku 2000 panem De Brackeleire et al. [14].

3.1.1 Popis zařízení

a) Princip (obr. 1)

Slad ze sila je přiváděn pneumatickým dopravníkem do cyklonu (1), ve kterém se zbavuje vzduchu. Poté slad padá do svislé vyrovnavací části (2), ve které se máčí vodou, jejíž hladina je udržována na konstantní výši. Teplota přiváděné vody je temperována na 50 °C. Vzduch, který do vyrovnavací části (2) přišel společně se sladem, je v této části zařízení průběžně odseparován. Voda společně se sladem je k šrotovníku vedena přes rotační uzávěr, jehož počet otáček je řízen frekvenčním měničem. Do této části potrubí za rotačním uzávěrem je dávkován pod tlakem oxid uhličitý, který slouží jako ochrana proti oxidaci. Vlastní mletí probíhá na diskovém dispergátoru (3), mokrý sladový šrot padá do vyrovnavacího zásobníku (4), ve kterém se udržuje konstantní hladina vody. Z tohoto zásobníku je čerpán do vystírací nádoby.

b) parametry zařízení:

- kapacita sila: max. 12 t
- výkon pneumatického dopravníku: 10,8 t/h

Tab. 1 Vztah mezi nonenalovým potenciálem v mladině, získaným za různých experimentálních podmínek, a chutovou stabilitou daného piva [4]

	Nonenalový potenciál před varem [ppb]	Nonenalový potenciál před hlav. kvašením [ppb]	<i>Trans</i> -2-nonenal po zrychleném stárnutí [ppb]	<i>Trans</i> -2-nonenal po 3 měs. přirozeného stárnutí [ppb]
výroba mladiny CO ₂ ^{a)}	0,3	1,4	0,22	0,27
výroba mladiny s vysokým obsahem O ₂ dobrý mladinový lom ^{b)}	3,9	3,3	0,4	0,98
výroba mladiny s vysokým obsahem O ₂ špatný mladinový lom ^{c)}	4,5	5,1	0,65	2,69

^{a)} 4 l CO₂ proháněno várkou během prvních 15 minut rmutování (57 l odplněné vody a 18,3 kg šrotu mletého bez přítomnosti kyslíku)

^{b)} 4 l O₂ proháněno várkou během prvních 15 minut rmutování (57 l odplněné vody a 18,3 kg šrotu mletého bez přítomnosti kyslíku)

^{c)} množství a vzhled

Tab. 2 Příkon při různé velikosti štěrbiny

rychlos mletí [t/h]	10,8	10,8	10,8	10,8	10,8
šířka štěrbiny [mm]	0,9	0,7	0,55	0,45	0,35
příkon	54	56	62	67	75

Tab. 3 Příkon v závislosti na rychlosti mletí

rychlos mletí [t/h]	10,8	12,5	15,5
šířka štěrbiny [mm]	0,35	0,35	0,35
příkon	75	83	97

- cyklon: průměr 630 mm
výška 1499 mm
- výkon rotačního uzávěru:
16 t/h sladu
- vyrovňávací zásobník:
rozměr 450 x 450 mm
výška 2000 mm
- výkon rotačního uzávěru:
50 m³ sladu za hodinu
- rozměry celého zařízení:
délka 2150 mm
šířka 880 mm
výška 1950 mm
průměr kotoučů 600 mm
příkon elmotoru 132 kW
hmotnost 3 000 kg
- vyrovňávací tank:
průměr 1000 mm
výška 2000 mm

3.1.2 Dosažené výsledky

Počáteční podmínky:
hmotnost sladu: 9490 kg
hmotnost kukuřice: 4160 kg
objem vody: 380 hl
objem kalů: ± 30 hl
rmutování – infuzní postup
teploty: 50/63/76 °C
scezování na sladinovém filtru:
při 76 °C na filtru MEURA 2001 s 60
komorami (odpovídá ekvivalentu
192 kg sladu na jednu komoru)

Z porovnání údajů uvedených v obou tabulkách je patrné, že zatímco příkon elektromotoru diskového dispergátora je přibližně přímo úměrný rychlosti mletí, při změně velikosti štěrbiny v rozsahu 0,9 a 0,7 mm se příkon téměř nemění, jeho hodnota se zvyšuje až od velikosti štěrbiny 0,55 mm a výrazněji přibývá při zmenšení štěrbiny na 0,35 mm.

Při této velikosti štěrbiny byl naměřen příkon 144 kg sladu/kW, což odpovídá 10,8 tunám za hodinu, alternativně 160 kg/kWh (15,5 t/h).

3.1.2.1 Kaly ve scezené sladiny

Sladina, připravená ze šrotu z diskového dispergátora a scezená na sladinovém filtru Meura 2001 byla kalnější, než sladina ze sladu, pro jehož mletí byl použit kladívkový mlýn a týž sladinový filtr. Suché šrotování dávalo jiskrnější sladiny než slady šrotované mokrou cestou. Tento výsledek však byl očeká-

Tab. 4 Objem kalů ve sladině v závislosti na množství sladiny a pracovním tlaku ve sladinovém filtru

objem mladiny	[hl]	10	25	50	100	150	200	250	300	350
obsah kalů	[ml/l]	60	13	2	0	1	12	4	2	0
tlak v sladinovém filtru	[MPa]	0,4	0,4	0,4	0,45	0,52	0,6	0,6	0,6	0,6

Tab. 5 Porovnání výsledků analyzy mladin (mokré a suché šrotování, sladinový filtr, scezovací kád)

	Sladinový filtr + Hydromill	Scezovací kád	Sladinový filtr
původní extrakt	[°P]	14,2	14,3
dosažitelný extrakt (zdánlivý)	[°P]	2,66	2,59
dosažitelné prokvašení (zdánlivé)	[%]	81,7	82,4
dosažitelné prokvašení (skutečné)	[%]	67,8	68,4
barva	[IEBC]	9,3	10,3
pH		5,4	5,4
hořkost	[BU]	40	40
množství chmele (extrakt)	[g/hl]	16,15	16,85
FAN	[ppm]	171	163
			178

ván a lze ho s výhodou použít pro řízení koncentrace lipidů ve sladině, nutné pro rychlé kvašení.

K dosažení stejného podílu kalů v sladině jako při použití suchého šrotování však postačí prodloužit přibližně o dvě minuty dobu podrážení při scezování. Tento poznatek umožňuje sládkovi řídit podle požadovaných parametrů sladiny průběh scezování s ohledem na kontrolu obsahu kalů. Z vyhodnocení procesu lze konstatovat, že celkový obsah kalů ve sledované sladine (14,6 %) byl 4,5 ml/l. Tento podíl se při recirkulaci ve sladinovém filtru po dobu dvou minut snížil na hodnotu 1,5 ml/l.

3.1.2.2 Analýza studené sladiny (průměr za měsíc)

Porovnávaly se tři mladiny, jedna byla vyrobená ze sladového šrotu, připraveného na diskovém dispergátoru Hydromill, pro výrobu druhé a třetí mladiny byl použit šrot ze suchého šrotování. Sladiny pro první a třetí mladiny se filtrovaly sladinovým filtrem Meura 2001, druhá mladina se scezovala scezovací kádi. Všechny mladiny byly vyrobeny v jednom pivovaru ze stejných surovin. První mladina (slad připraven na zařízení Hydromill), měla však nižší barvu než srovnávací sladina, což znamená nižší provzdušnění během její výroby (tab. 5).

Tab. 6 Doba scezování sladiny ze sladu se šrotovaného na Hydromillu na sladinovém filtru Meura 2001

	Čas [min]	Objem sladiny [hl]	Pův. konc. mladiny [%]
plnění	6	0	
scezování předku	26	350	21
předlisování mláta	5	35	
vyslavování mláta	52	300	
lisování mláta	9	40	
druhé lisování mláta	4	8 (odhad)	1,5
celková doba	102	733	14,6

V tab. 6 je uvedena doba scezování sladiny, připravené ze sladové tluče (šrotu) z Hydromillu.

Při stanovení nonenalového potenciálu na konci rmutovacího procesu (teplota rmutu 76 °C) vychází jednoznačně příznivěji jeho obsah ve rmutu, k jehož výrobě byl použit Hydromill. Porovnání hodnot nonenalového potenciálu v klasicky vyrobeném rmutu ve starém pivovaru (pětiválcový šrotovník a starý sladinový filtr) a rmutu z varny v novém

Tab. 7 Porovnání nonenalového potenciálu ve dvou rmutech (teplota 76 °C)

	Nonenalový potenciál [ppb]
klasický rmut (pětiválcový šrotovník, sladinový filtr)	2,3
rmut z nového pivovaru (Hydromill, sladinový filtr Meura 2001)	1,9

pivovaru (sladový šrot z Hydromillu a nový sladinový filtr Meura 2001) je uvedeno v tab. 7.

Po vyhodnocení výsledků dosažených ve velkém pivovaru při použití nového zařízení Hydromill lze konstatovat, že se potvrzily výsledky získané na poloprovozním zařízení. Výhody nového zařízení tedy jsou:

- výborná výtěžnost,
- výborná produktivita, doba scezování klesla pod 120 minut při zatížení jedné komory 192 kg, zatímco při použití kladivového mlýnu je zatížení v jedné komoře pouze 175 kg,
- kontrolovatelný a nižší obsah kalů ve sladini.

Důsledkem nižší oxidace rmutů (světlejší barva a nižší hodnota nonenalového potenciálu) během práce ve varně při použití nového šrotovacího zařízení Hydromill je pivo z takto vyrobené mladiny chutově stabilnější.

Pokračování v dalším čísle